Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

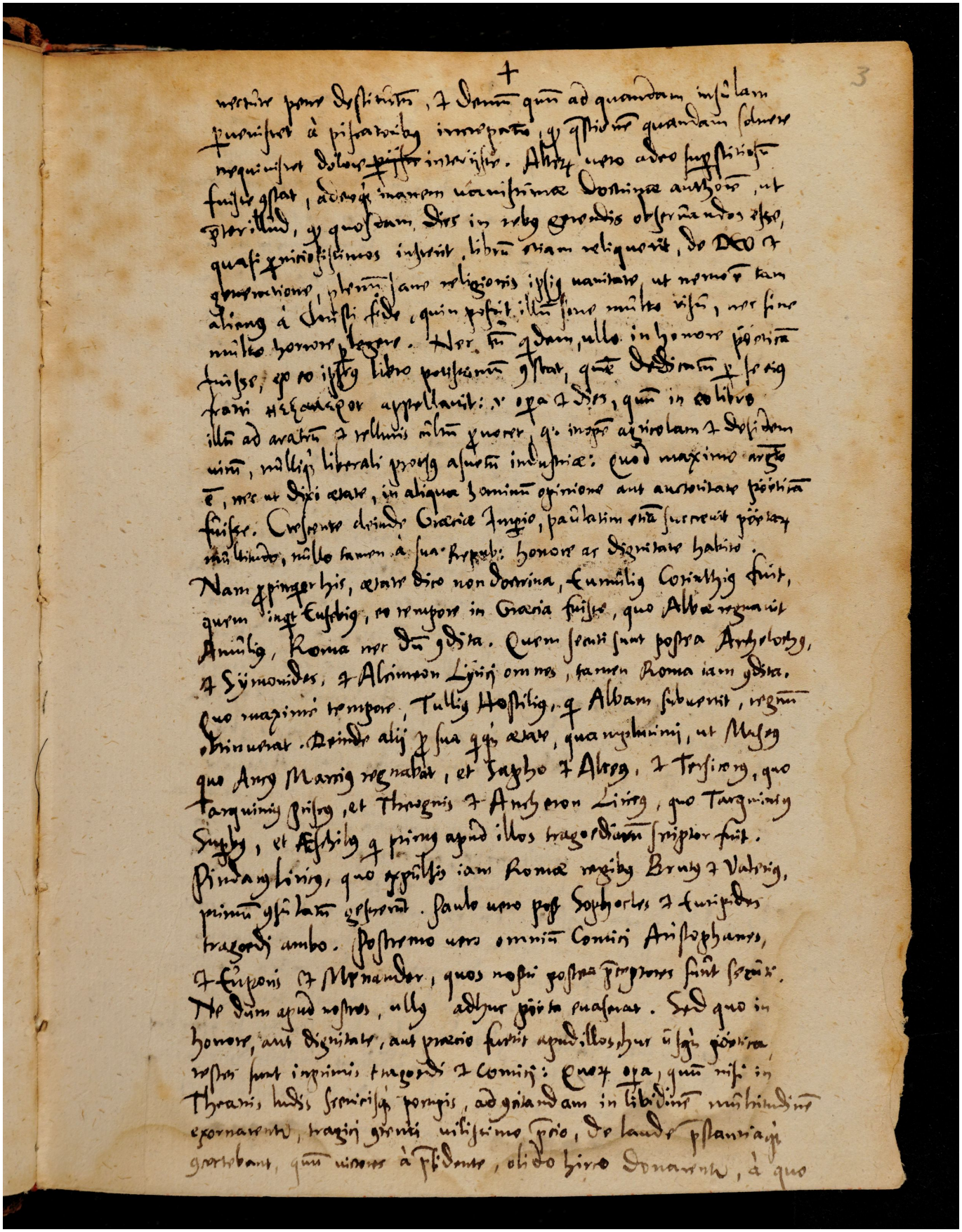

3

+

uerunt poete dysciplinis, et Deum qui ad quandam insulam
fuerunt a piratis interpretatus, et quidem quandam solutus
requirens dolore pressus interiisse. Alii uero adeo suspicio
fuisse gesta, adeoque inanem uanissimae doctrinae auctores, ut
pleriique, et quosdam Deos in rebus grandis observandos esse,
quasi principissimos iuserint, libros etiam reliquerint, de DEO et
generationes, plenum iam religionis ipsis uanitate, ut nemo tam
alienus a christi fide, quin possit illum sine multo risu, nec sine
multo horrore legere. Ner. tu quidem, ullo in honore poetria
fuisse, ex eo ipsius libro posterum gesta, quem Georgicon et ipse
rami Hesiodeque appellauit: v. opa et dies, quem in eo libro
illum ad aratum et rellinis illum ynuerat, qui inopes agricolam et desidem
uirum, nullis liberali praeter asserum industriae: quod maximo argu
e, nec ut dixi aetate, in aliqua hominum opinione aut auctoritate poetria
fuisse. Crescente deinde Graecia Imperio, paulatim etiam surrexit poetarum
multitudo, nullo tamen a suae Reipub: honore ac dignitate habito.
Nam praeter his, aetate dico non doctrina, Eumulus Corinthius fuit,
quem inquit Eusebius, eo tempore in Graecia fuisse, quo Alba regnauit
Aeneas, Roma nec dum edita. Quem secuti sunt postea Archilochus,
et Simonides, et Alcimeon Livius omnes, tamen Roma iam edita.
Eo maximi tempore, Tullius Hostilius, qui Albam subuerit, regnum
obtinuerat. Deinde alii per sua quisque aetate, quamplurimi, ut Musaeus
quo Anno Mario regnabat, et Sappho et Alceus, et Tyrtaeus, quo
Tarquinius Priscus, et Theognis et Anacreon Livius, quo Tarquinius
Superbus, et Aesthilus qui primus apud illos tragoediam scriptor fuit.
Pindarus Livius, quo expulsis iam Romae regibus Brutus et Valerius,
primum consules factos gesserunt. Sane uero post Sophocles et Euripides
tragoedi ambo. Postremo uero omnium Comici Aristophanes,
et Eupolis et Menander, quos nostri postea pictores fuit secuti.
Ne dum apud nostros, ullus adhuc poeta emanarat. Sed quo in
honore, aut dignitate, aut praecio fuerit apud illos, hinc usque poetria
nostra fuit ingenuis tragoedi et Comici: Quae ora, quae nisi in
Theatris ludis scenicisque pompis, ad gaudium in libidine multitudinis
exornarent, tragici gentis uilissimo prio, de laude plausuque
certabant, quae uiuens a Phidiae, olido hiro Donatus, a quo